

[Fibiger.]

og dyrere for hvert Aar, der gaar, uden at den er fuldført.

Gymnasiespørgsmaalet i Thisted Amt maa nu snart løses. Den højtærede Undervisningsminister er jo ellers saa interesseret i Skolevæsen, jeg kan vel sige, at det er Hundreder af Millioner Kroner, man efter den nye Skolelov skal bruge i den kommende Sommer, og som jeg for Resten ikke ved hvor Kommunerne skal faa, og hvis Anvendelse mange Steder ikke er videre paakrævet. Men at man stadig væk tilsidesætter et bestemt Amt derved, at man ikke giver det et Gymnasium, synes jeg ikke er helt rigtigt af den højtærede Undervisningsminister. Jeg vil ikke ødelægge noget for andre, men naar der har været Tale om et tredje Gymnasium i Aarhus, maa man tænke paa, at der er et fjernt Amt, der hedder Thisted, som overhovedet intet Gymnasium har, og som ikke kan se med Velvilje paa, at man lægger Gymnasierne saa tæt, som man gør i København og dens Omegn og maaske ogsaa nu vil gøre i Aarhus. De Mennesker, der bor i Thisted Amt, har ogsaa et vist Krav paa at blive vel betjent, navnlig efter at Trafikforbindelserne er blevet ændret saaledes, at det nu næsten ikke er muligt at komme derfra.

Der er nu Tale om, at man vil tage Spørgsmaalet om Trafikforbindelserne op til Behandling, og man stiller os en mulig Ændring til Januar eller Februar i Udsigt, men kunde vi ikke faa denne lille Julegave til Jul, saa at vi ikke skulde være en 2—3 Dage undervejs for at naa til København? Det er lidt upraktisk at skulle være flere Dage undervejs; navnlig for Rigsdagsmænd, naar man er indkaldt telegrafisk og Toget ikke gaar, kommer man først Dagen efter, at Mødet er holdt. Jeg vil gøre en venlig Henstilling om, at der allerede inden Jul indføres den Forbedring, at Toget 20,30 fra København lægges saaledes, at man tager lidt Hensyn ogsaa til de fjerntliggende Egne.

Jeg fremkommer med disse Henstillinger paa saadan en pæn Maade, fordi Tiden, vi lever i, ikke er til, at man laver Strid om Smaating. Man kan henstille pænt og venligt til Regeringen; derved kan man maaske ogsaa opnaa noget mere! Det ved jeg nu ikke, men Situationen kræver

Indrømmelser af os og paalægger os Savn. Jeg ved godt, at man er mest tilbøjelig til at stille Krav, men der er ogsaa noget, der hedder Pligt og Offer i en Tid som den, vi lever i, og derfor er det beskæmmende, at det i en saadan Tid er Smaating og Bagateller, man diskuterer i Stedet for at indse, at som Forholdene er i Verden, og som Vanskelighederne rykker os nær, er der andre Ting, Ting af virkelig Betydning, der skulde optage Sindene mere, saa at man lader Smaastridsspørgsmaalene ligge. Vi maa bøje os efter hverandre, selv om vi under normale Forhold kan have den ene eller den anden Opfattelse og maaske har Raad til at holde politisk Diskussionsmøde om Smaastridsspørgsmaal til Opbyggelse en 3—4 Timer om Aftenen. Nu er Tiden efter min Mening ikke dertil. Selv om vi paa mangfoldige Punkter kan være uenige med Regeringen og dens Partier og dens Anslag paa forskellige Omraader, vil jeg alligevel sige, at det Anslag, der kom fra Regeringen i den økonomiske Politik, efter min Opfattelse er rigtig. Jeg tænker her paa Kornpriserne, som man fastlagde, saa at det kunde være normgivende for, hvordan Hovederhvervets Stilling skulde være; man fastsatte Maksimalpriser og kunde vel gaa ud fra, at man kunde faa dem, og selv om det maaske kan blive vanskeligt at naa dem, maa der efter min Mening findes Veje frem, enten over Statslagre eller paa anden Maade, saa at det bliver muligt for Folk at komme af med deres Korn til den Pris, som Regeringen og Rigsdagen har tænkt.

Jeg forstaar godt, at det maaske kunde være noget vanskeligt, for vi har tit diskuteret Kornpriserne, og jeg forstaar ogsaa, at det var en Indrømmelse fra Regeringen, at den fastlagde Kornpriserne, som den gjorde; derfor kan jeg kun sige, at Anslaget var rigtigt.

Jeg kan ogsaa godt anerkende Regeringens Tilbud om Samarbejde, dengang Krigens udbrød. Jeg synes, at det var rigtigt, og at det vilde have været klogt, om man fra alle Sider havde givet det Svar, at man var villig til Samarbejde ogsaa under den Form, der blev foreslaaet fra Regeringens Side. Jeg kan kun sige — og det ved vist enhver, som kender mig fra den Tid, jeg har gaaet herinde —, at min Indstilling er